

Kje so odgovorni v Sloveniji, na Koroškem in na Dunaju?

Novice, 19. 7., str. 2, poročajo pod naslovom »Slovensko varstvo, a drugačni pogoji ...« o zgodovini in usodi dvojezične vzgoje in izobraževanja na Dunaju. Polovica strani je namenjena dejstvu, da je spričo šibkega števila prijav v privatnem večjezičnem vrtcu staršem treba plačati vrtcu Schmetterling mesečno regularni znesek 340 evrov za 12 ur (skupaj v dveh skupinah), brez dodatnih vaj in delavnic v slovenščini izven vrtca. Tedensko plačo za dodatno

osebo (12 ur) krije veleposlanstvo Republike Slovenije na Dunaju.

Omenjeni prispevek v Novicah napoveduje tveganost in negotovost slovenske jezikovne vzgoje dunajskih otrok, ki prihajajo iz družin iz Slovenije, iz Koroške in z Dunaja. To je zdaj že drugi primer javne razprave o vzgoji in izobraževanju na Dunaju, nekaj tednov po šoku za dopolnilni pouk, ki si je moral poiskati prostore za 2024/25 pri Komenski, ustanovi češke skup-

nosti na Dunaju.

Dunajska slovenska skupnost – šteje baje več tisoč pripadnikov – se upravičeno sprašuje, kje so matična država Republika Slovenija, organizacije koroških Slovencev, ustanove mesta Dunaj in Zvezne države Avstrije, ki bi morale zagotoviti enakopravnost in podporo za dvo- in večjezičnost slovenske skupnosti na Dunaju na vseh področjih. Gre za pravno, politično in gmotno podporo privatnim iniciativam, društvom in ose-

bam, kajti vse to je prepuščeno »samoiniciativi« in je zato »privatna« zadeva – torej slovenski vrtec, nadomestilo za javno ponudbo za dvojezični šolski pouk, izvenšolsko delo za mladino in splošna kulturno-družbena dejavnost itd. Tako je slovenska materinščina dvakrat zapostavljena: Prvič, ker ni javne ponudbe (uradni vrtci so sicer brezplačni), drugič, ker je za privatno ponudbo treba plačevati.

Herbert Seher, Slovenski inštitut na Dunaju